

Elvere

Anno 2021

Sidst ændret april 2023

Indhold

Hjemlandet	3
Udseende.....	3
Alderdom og modenhed.....	3
Kultur	4
Opførsel	5
Højelvere	5
Højelvernes påklædning	6
Skovelvere	6
Skovelvernes påklædning.....	7
Elvernes syn på andre racer	7
Sortelvere	7
Mennesker.....	7
Dværge	7
Orker.....	7
Gobliner	7
Religion	8
Traditioner.....	8
Majfest.....	8
Kongefamilien.....	9
Byerne og forterne	10
Simirian-skolen	10
Falkehjerte og De Bankende Falkehjerter	10
Kvien	11
Barkeavik	11
Svanesang og De Vilde Svaner	11
Efeuet	11
Svanens Cirkel.....	12

Hjemlandet

I landet Timara øst for den store flod Tolltugnanau Hafnia finder man elverne. Dette er den mest isolerede race i hele Ros, da Timara er det eneste land, der er adskilt fra resten af omverden.

Timara er vildt og gammelt mod nord, med kæmpe træer og mange vilde dyr. Mod vest, langs kysten, er der alt fra klipper og skranter til lange sandstrande. Mod øst rejser landet sig som man kommer tættere mod bjergene og der er mange skår og dale. Mod syd kommer der store heder og bakkelandskaber med færre skovområder end mod nord. Udover måske Galvs Skove, besidder Timara de største og mest frodige skove, for ligesom Lyranos og Valhjarna besidder elverne en stor respekt for naturen og skovene. I modsætning til de andre racer, som har for vane at udnytte skovene, lever elverne i en form for symbiose med dem. Det som de tager må de give tilbage andetsteds.

Der findes to slags elvere: dem som bor i skoven og dem som bor i de store byer. De refereres til som henholdsvis skovelvere og højelvere. Udover påklædning, opførsel og mindset/filosofier, er der ikke nogen yderligere forskelle på dem. De er jo trods alt samme race fra samme hjemland og under samme kongehus. Med dét sagt, bør det nævnes, at disse forskelle af og til har været fyldestgørende nok til at skabe splid og konflikt skov- og højelver imellem.

Udseende

Elvere minder meget om mennesker af udseende, men skiller sig ud med deres spidse ører og lange levealder, som kan være op til 2000 år. Nogle elvers ører er blot mere spidse end et menneskes, mens andre elvere har tendens til både lange og spidse ører. Dette er forskelligt fra familie til familie, eller endda fra elver til elver, og det har intet at gøre med, om man er høj- eller skovelver, da der ikke er nogen genetisk forskel på de to slags elvere. Det skal så ikke betyde, at der i visse kredse ikke sættes større pris på længere og spidsere ører, eller omvendt.

Mange elvere sætter pris på udsmykning af deres ansigt og krop, hvilket ofte ses i form af sminke og maling, der repræsenterer deres person; der er en tendens til at skovelvere foretrækker mere naturlige farver, som brune og grønne, hvor højelvere foretrækker mere strålende farver som røde, blå, gule, lilla og orange.

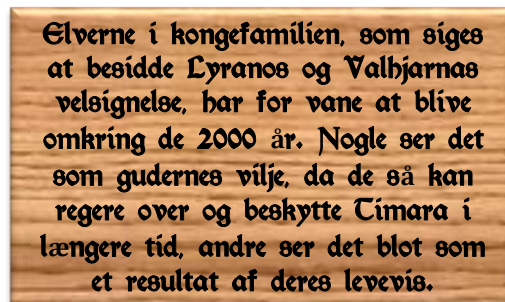
Alderdom og modenhed

En elver ældes i samme takt som et menneske, fra de bliver født til de er fuldt udvoksede, dvs. omkring 20-års-alderen, men her stopper sammenligningen også. Når en elver er fuldt udvokset, stopper den fysiske aldringsproces brat, og de vil af udseende forblive unge selvom deres visdom og erfaring fortsat vokser. Først når de når op omkring de 1000 år (100 år til eller fra), begynder de at vise yderligere alderstegn (gråt hår, rynker osv.), men hvor høj en grad det er, det varierer fra elver til elver. Dog vil der altid være noget yndefuldt ved dem, selv når de er blevet gamle og grå.

Om en elver er "moden" eller "voksen" er et spørgsmål om deres mentalitet. Selv en 500-årig elver kan vise sig at være barnlig og ukontrollerbar, og selv en elver på blot 30 år kan vise sig at være visere end som så. Når først en elver er fuldt udvokset, har de generelt allerede lært at opføre sig som voksne, ansvarlige

elvere. På grund af elvernes lange liv, er det til gengæld først efter at have rundet deres første århundrede, hvor et overgangsritual plejer at finde sted, at de ikke længere anses som en del af samfundets yngste eller ligefrem børn. Overgangsritualer fra ung til voksen er forskellige. Hos skovelverne kan det indebære prøvelser, hos højelverne kan det indebære en mere formel ceremoni, men det kan så sandelig variere fra sted til sted. Efter dette er det udelukkende deres mentale indstilling, deres bedrifter og handlinger der taler for deres modenhed (eller mangel på samme). Det skal så ikke betyde, at elverne ikke lytter mere til deres ældste end deres yngste. De ældste bør i elveres øjne altid mødes med respekt. Længere liv er jo trods alt lig med mere erfaring og viden.

Selvom elvere *kan* blive 2000 år betyder det ikke at alle elvere *bliver* 2000 år. Det er blot nogle af de mest ekstreme tilfælde man har set. En elver begynder som sagt at vise alderstegn igen oppe omkring 1000 år, og herefter er det meget normalt, at de går eller er gået bort ved den tid de når 1500 år, hvilket i øvrigt er en ganske udmærket alder og et langt liv. Hvis en elver mangler mening i livet, kan de også sygne hen, og visse elvere har endda valgt at gå til det hinsides, hvis de føler at deres opgave i livet er afsluttet.

Elverne i kongefamilien, som siges at besidde Lyranos og Valhjarnas velsignelse, har for vane at blive omkring de 2000 år. Nogle ser det som gudernes vilje, da de så kan regere over og beskytte Timara i længere tid, andre ser det blot som et resultat af deres levevis.

Kultur

Elvere lever længe og er derfor i stand til at fordybe sig i deres interesser, derfor er elverne kendt for imponerende smuk kunst, musik, poesi og håndværk, som har en dybde ingen af de andre racer formå at finde. Det er netop på grund af deres lange liv at elverne har en tendens for at finde noget at gå op i, som bringer dem glæde og fylder deres liv med mening, om det så er kampsport, naturen, håndværk, viden eller noget andet, da de mange hundrede år ellers kan virke tomme. Dog er der nogen elvere som starter livet med en mere seriøs indstilling, hvilket ironisk nok får dem til at mene at deres liv er for kort til at blive spildt på dans, musik og kunst, og derfor bruger alt deres tid på for eksempel at finde den fundamentale mening med deres eksistens. De fører relativt tomme liv kun fyldt med viden fra bøger og de visstes ord.

Det lange liv har også en indflydelse på elvernes tempo, da elverne ofte tager tingene stille og roligt og sikrer sig at tingene går som de skal, men hvis tiden er knap, så er elverne ofte hurtige og præcise, men der er ingen skade i at ligge en hel dag og nyde en smuk blå himmel og en let brise. De færreste elvere går op i materielle besiddelser såsom penge og kæmpe huse, for musik og poesi bringer mere til deres lange liv end de materielle goder, da selv det smukkeste maleri falmer med tiden.

Det er ikke uhørt at nogen skovelvere slet ikke bruger penge, da penge ikke holder nogen værdi hos dem, de vil hellere handle med naturalier såsom urter og mad eller måske endda viden eller underholdning. Selv i højelvernes storslåede byer, hvor man lægger mere vægt på mønter end i skovene, kan mange elvere godt finde på tage imod naturalier frem for penge, hvis de allerede har råd til det de behøver.

Til trods for at elverne ikke går lige så højt op i materielle goder som f.eks. mennesker, så går de op i ejerskab. Hvis man tilraner sig fortjenesten for andres arbejde eller stjæler noget så overfladisk som penge, så er man en tyv, og det er noget af det værste en elver kan være.

Hvor orkerne måske straffer en tyv med død, og hvor mennesker har det med at lemlæste tyve ved at hugge hænder eller fingre af, håndterer elvere måske forbrydelser som tyveri, eller det der er værre, anderledes. Straffene varierer selvfølgelig alt efter forbrydelsen, men den værste straf en elver kan forestille sig er at blive bortvist fra Timara. Det er om muligt den største vanære.

Meget sjældent sker det at elvere bliver straffet med henrettelse, da det anses som forkasteligt af guderne Lyranos og Valhjarna.

Opførsel

Nogen ser elvere som kolde og egoistiske, men faktisk er det kun tilfældet for langt de færreste elvere, da elvere generelt er fritfælende og intuitive. Dog lader de sjældent deres følelser tage kontrol over dem. Elvernes logik er raffineret hen over deres lange liv og indeholder deres følelser, da mange elvere ser en rent logisk eller rent følelsesmæssig livsstil som et halvt liv. Både logik og følelse er vigtigt.

Hvor mennesker er meget adspredte i deres individuelle opførsel, så er langt de fleste elvere godhjertede af natur. Dette ses på forskellige måder hos hver elver, da de trods alt også er forskellige fra hinanden, men generelt tager de sig godt at hinanden samt området omkring dem, om det så er skov eller by. Hvis en elver har det skidt, så hjælper andre elvere generelt til, ikke for selv at få noget ud af det, men på grund af deres rare og gavmilde natur. Derfor er det heller ikke uhørt, at elvere deler deres mad, hjem m.m. med de elvere som står mere ilde til mode end dem selv. Elvere sætter generelt også pris på høflighed og fornuft, samt at udvise respekt for sine medelvere og nærmiljø, og der ses tit ned på elvere som ter sig uhøfligt og ikke kan finde ud af at opføre sig fornuftigt. Ofte er yngre elvere mere ubekymrede, nysgerrige, muntre og livlige mens ældre elvere får en tendens til at være mere forsigtige og isolerede, men stadig elsker og lever efter den elviske natur.

Herefter er der dog visse forskelle mellem højelvere og skovelvere, som du kan læse om i afsnittet nedenunder:

Højelvere

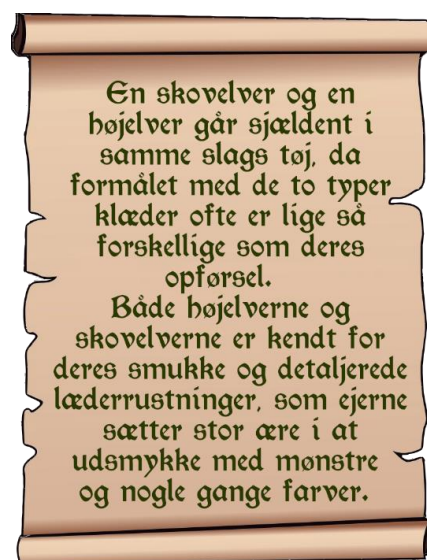
Højelvere har for vane at gå mere op i storslåede værker, hvor det ene skal overgå det andet, end deres søskende fra skoven. Dette kan for eksempel ses på Timaras storbyer, hvor både sten- og træbygninger består af himmelhøje tårne, enorme kupler og finpudsede detaljer. Højelverne har trukket sig væk fra at leve i skovene, og deres liv i byerne har gjort, at de ikke er lige så praktisk anlagte længere. De besidder stadig en vis affektion for skoven og et talent for at begå sig i den, men bare ikke i lige så udtalt en grad som en skovelver. Dog har de et stort talent for politik, arkitektur, kunst og krigsførelse. Højelvere er store tænkere, militærledere, søfarere og politikere, der tænker sig mere om end som så. De planlægger ting nøje, og de ved oftest, hvordan en situation bør gribes an fra start. Selvom de ikke længere beskytter skovene så meget som

**SKOVELVERE MED FORAGT FOR
HØJELVERE KAN AF OG TIL
FINDE PÅ AT REFERERE TIL DEM
SOM "BYELVERE", HVILKET SES
SOM ET NEDLADENDE BEGREB.**

skovelverne, har de taget det på deres kappe at beskytte kysten og floden ved hjælp af Timaras flåde. Dog kan højelvere godt anses af skovelvere, for at være arrogante og til tider nedladende, på grund af deres bedrifter, til tider fine fornemmelser og afbræk fra naturen.

Højelvernes påklædning

Højelvernes tøjstiler er mere adspredte i sine formål, da nogen har brug for mere praktiske klæder til diverse håndværk ligesom skovens elvere, mens andre har brug for mere æstetiske klæder. Højelvernes tøj består generelt af tekstiler, alt lige fra simpel hør til den fineste silke. Alt efter stand og erhverv, kan tøjet være pyntet med mange detaljerede mønstre, måske i sølv såvel som guld. Højelverne er større tilhængere af lange, flotte kjoler, rober eller kapper, da bylivet ikke har et lige så højt et krav om at være praktisk anlagt, og de er oftest farvestrålende af natur, hvis ikke de er hvide som sne. Ligesom skovelverne, er højelverne også glade for smykker, men her består de ofte af ædelmetaller, ædelstene og de smukkeste perler. Højelvere kan også finde på at bære tung udrustning som ringbrynje, i modsætning til skovelverne, fordi højelvernes soldater og krigere ikke behøver at være lydløse og sjældent rejser lige så langt ad gangen. Pladerustning er ikke velset eller brugt, da det er for klodset og fratager elverne deres ynde og adræthed.

Skovelvere

Skovelvere, har en tendens til at opføre sig mere frit og i et med naturen i forhold til deres brødre og søstre fra bysamfund, som har en tendens til mere storslåede væremåder. Selvom begge slags elvere ser det som deres opgave at bevogte og tilgodese skovene, gør skovelverne det til en kunst. De er formidable jægere og naturfolk, der ikke tager mere fra skoven end de skal bruge, og derfor lader de sjældent noget gå til spilde. Af samme årsag bryder de sig ikke om folk, der sløser naturens og gudernes gaver væk uden grund. Visse skovelvere er meget påpasselige, og nogle endda ligefrem aggressive omkring hvem de vil tillade i deres skove eller territorier, ihvertfald når andre racer er involverede. Udover det, er skovelverne snarrådige og kreative. De kan lave alt lige fra buer til tøj ud af hvad naturen har at tilbyde. Skovelvere kan til gengæld anses af højelverne for at være primitive og kun drevet af instinkt frem for fornuft.

Da elvernes land er adskilt fra resten af verdenen, så er det langt de færreste elvere som er vant til de andre racer og særligt de andre racers væremåde, som ligger langt fra elvernes, derfor er det ikke ukendt at elvere har forskellige syn på de andre racer og behandler dem forskelligt.

Skovelvernes påklædning

Skovelveres påklædning er meget praktisk og passer til den vilde natur og er derfor oftest i naturens farver som grøn, brun, okker osv. så man er bedre kamufleret. Ydermere er skovelvertøj oftest lavet af naturlige materialer som skind, læder og pels, men de har heller intet imod simple tekstiler. Deres tøj er for det meste noget, som er nemt at bevæge sig i, såsom bukser og kjortler som ikke sidder stramt, men heller ikke er så løst at det sidder fast i træer og buske - der er dog nogen af skovelverne som ikke bevæger sig alt for meget rundt og derfor går i mere løstsiddende tøj såsom rober og kjoler. Udover tøj, pynter skovelverne sig også med smykker, som, meget ulig højelverne, har tendens til at bestå af f.eks. trækugler, rav og dyrerester. Det er sjældent at man ser en skovelver i anden rustning end læderbrynje, da ringbrynjer tit larmer for meget og er upraktiske at rejse langt i.

Elvernes syn på andre racer

Sortelvere

Sortelverne er den største grund til at elverne generelt holder sig på den anden side af Tolltugnanau Hafnia. De to racer har arvet en blodig rivalisering fra deres gudinder, hvilket har ført nådesløse krige over årtusinderne. Det er endnu aldrig lykkedes sortelverne at krydse Hafnia, hverken per båd eller tunnel, men mange elvere lever i konstant bekymring for at der en dag er en sortelver, der vil sætte fod på Timaras kyst.

Mennesker

Elvere og mennesker har et meget varieret forhold. Overordnet har der generelt været fred mellem de to racer, men de fleste elvere finder sig ikke helt tilpas omkring mennesker. Det kommer af en blanding mellem menneskenes varierede natur og deres generelle kortsigtethed, i hvert fald i forhold til elvernes århundrede-lange standarder. På den ene side er menneskerne ofte elvernes nærmeste allierede, men på den anden side er Gallmare bygget på at hakke skoven tilbage for at vinde mere markjord.

Dvæрге

Elverne har mildt sagt et fjernt forhold til dværgene. De er de to racer der lever længst fra hinanden i Ros, og derfor foregår der for det meste meget lidt imellem dem. Dette er begge racer meget tilfredse med, da deres dybt forskellige kulturer ofte leder til gnidninger, når de endelig mødes. Dog foregår der i de gode tider en profitabel handel mellem Dræsk og Timara.

Orker

Orksla er endnu en evig trussel mod Timara og verdens skove, helt tilbage fra Lyranos og Valhjarnas. Selv om orkerne aldrig officielt har ligget i krig med Timara, så er forskellige klaners forsøg på at krydse Hafnia et konstant problem for flåden, som patruljerer tæt ved Orkslas kyst.

Gobliner

Elverne og goblinerne har generelt et noget anspændt forhold. Mange elvere ondt på goblinerne på grund af Luskoms forbandelse over Lyranos, og mere jordligt deres tendens til at snage i andres sager. Gobliner udgør størstedelen af dem, der bliver henrettet for at forsøge at snige sig ombord på skibene til Timara. Til gengæld har goblin-handlende tit adgang til alskens ting og varer fra fjerne egne, som elverne ellers kan have svært ved at få, og de er den eneste af de andre racer der også forstår at bo i en skov.

Religion

Elverne tilbeder enten Lyranos, Valhjarna eller naturen. Der er en tendens til, at højelvere tilbeder Lyranos, da han er Alfaderen der skabte sine døtre i sit eget billede, og at skovelverne tilbeder Valhjarna, på grund af hendes tætte bånd til naturen. I mange tilfælde vil Lyranos og Valhjarna blive tilbedt på lige fod, da de begge betyder meget for elvernes historie, medmindre man er garker og skal vælge sin fortrukne gud.

Elvernes naturtro er en integreret del af samfundet, men der bliver i visse tilfælde set ned på dem, der tilbeder naturen frem for Valhjarna eller Lyranos, især fra højelvernes side. Men det er sjældent at de naturtro elvere ses i storbyerne, da de trods alt foretrækker at være så tætte på naturen som muligt.

Traditioner

Sjælefletning

Ægteskaber findes i forskellige former i alle kulturer, selv hos elverne. Sjælefletning er dog ikke blot et andet ord for ægteskab – mange vil se det som skridtet videre. Visse elvere vælger hinanden som partnere for livet, en meget bogstavelig form for sjælevenner, og igennem sjælefletningsritualet knyttes deres sjæle tæt sammen. Dette gør, at de opnår et magisk bånd til hinanden, da de nu er forenede på et spirituelt niveau. Alt efter, hvor godt sjælene passer sammen, kan parterne eventuelt føle hinandens inderste følelser. Når den ene dør påvirkes den anden sjæl af tabet i varierende grader. I de fleste tilfælde bliver den overlevende tynget af en voldsom sorg, som i få tilfælde er så stor at den efterladte elver sygner hen og dør.

Majfest

En af de mest kendte elviske traditioner for udefrakommende. Elverne fejrer forårets kommen med en stor fest, som alle elvere med glæde deltager i. Majfesten symboliserer lyset efter mørket, da vinteren er ovre, og den symboliserer også liv på ny og derved håb. På denne dag må ingen elvere tage et liv, eller udføre nogen form for voldelig gerning, med undtagelse af vold i nødværge og selvforsvar. Det er uden tvivl elvernes største og vigtigste fest, og den kan vare i flere dage og nætter. Fejringens omfang varierer fra sted til sted. I Timaras store byer holdes der store festivaller og turneringer. Både hos skov- og højelvere bliver Valhjarna-templerne og Lyranos-templerne, pyntet med blomster, og elverne kommer til for at takke for naturens gaver gennem året. Det er almen kutyme at give gaver, for eksempel i form af blomster og vin. Andre mindre steder, som for eksempel i kolonierne væk fra Timara, er en simpel fejring i form af mad, drikke og konkurrencer (og af og til gaver) nok.

Traditionelt er Majfesten også tilgivelsens fest, da den som sagt symboliserer en ny start. Hvis en elver har grund til at bede om tilgivelse for noget særlig slemt, være det fra familie, venner eller guderne selv, så er det ved Majfesten man bør gøre det. Elvere vil som regel være mere tilgivende ved Majfesten, da det er tradition. I andre tilfælde, hvis gerningen har været slem nok, ses det, at man først er blevet tilgivet ved næste Majfest fordi straffen ikke har været lang nok.

Kongefamilien

Den timarinske kongefamilie har hovedsæde i Himna, elvernes hovedstad. Det royale palads, Ans'illae Lainessa, som består er det fineste, skinnende marmor, besidder de højeste stentårne i Timara, og de kan ses alle steder fra i byen. Mange af de ældgamle træer nordpå mod Efeuete er selvfølgelig højere end disse tårne. Alle elvere ved, at det er regentens hellige opgave at sidde på tronen og passe på landet og folket indtil den dag, hvor Lyranos og Valhjarna vender tilbage til deres folk.

Timaras kongefamilie går under navnet Ancallimé. Der er ingen beretninger om en kongefamilie før denne – kongefamilien har, på grund af elvernes lange levetid, ikke været igennem lige så mange generationer af regenter som f.eks. hos menneskerne, så det er muligt, at den nuværende familie kan spore deres aner helt tilbage til den første elverkonge- eller dronning.

Efter at den store flod Tolltugnanau Hafnia i 8267 gik langt over sine breder og lagde Timara i kaos, for ikke at nævne de utallige andre naturkatastrofer der ramte resten af Ros, valgte den daværende konge, Luthién Ancallimé, at abdicere, fordi han ikke følte, at han havde beskyttet eller hjulpet sit land og sine undersåtter godt nok. Titlen som regent gav han videre til sin ældste søn, Kronprins Tarín Ancallimé, som endnu sidder på tronen, vejledt af det royale råd. Det royale råd arbejdede også under Luthién, men er ved Taríns overtagelse trådt mere frem i lyset, måske fordi prinsen i deres øjne endnu er uerfaren. Det er nu ikke alle, der stoler på, at rådet vil Kronprinsen eller landet det bedste, men det er ikke et emne, man åbent diskuterer.

Per år 8270 (dvs. år 2016 offgame) ser kongefamilien således ud:

Kongen: Luthién Ancallimé, alder 1923

Dronningen: Elora Thalia Ancallimé, alder 1821

De fire prinser:

- Kronprins Tarín Uriel Ancallimé (nuværende regent), 512 år.
Tarín vil først modtage titlen som konge, når hans far, Luthién afgår ved døden.
- Man'lo Zeno Thalia Ancallimé, 466
- Alaïon Bemera Thalia Ancallimé, 275 år
- Cádén Lurell Thalia Ancallimé, 107 år

De to prinsesser:

- Delshandra Ayas Thalia Ancallimé, 411 år
- Anymeria Lyrah Thalia Ancallimé, 218 år

Byerne og forterne

Himna

Timaras hovedstad. Byen er kendt for sin smukke, hvide arkitektur, farverige parker. De udsmykkede bygninger, som er overalt at se i byen, er bygget af en unik træsort som kun er at finde i området omkring selve byen. Himna er hjemsted for regentfamilien og hele byen bliver holdt smuk og pæn til den dag, hvor Valhjarna og Lyranos skal vende tilbage og sætte sig på deres retmæssige troner.

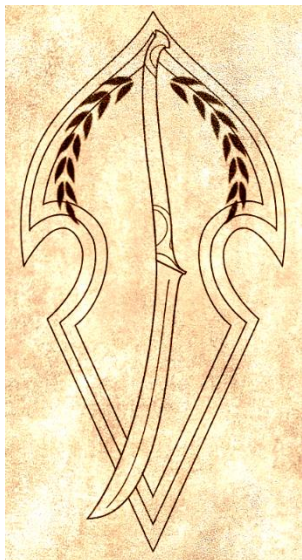
I hele Timara er Himna kendt som værende hjemby for de to største krigsskoler i landet.

De to skoler, Falkehjerte og Svanesang, har igennem mange århundreder konkurreret om at uddanne de modigste og mest ærekære soldater. De bedste elvere fra Falkehjerte bliver indlemmet i De Bankende Falkehjerter og de bedste fra Svanesang bliver indlemmet i De Vilde Svaner.

Det er kun De Bankende Falkehjerter som har hovedsæde i Himna; De Vilde Svaner har hovedsæde i Barkeavik.

Smedeskolen, Simirian-skolen, ligger også i Himna. Denne skole er grundlagt af elver-smeden, Simirian, som opnåede at lave det fineste og bedste elversværd nogensinde.

Alle elvere, der ønsker at lære den elviske smedekunst, både by- og skovelfere, kommer her for at lære det. De færreste elvere vil købe et sværd fra en smed som ikke er uddannet i Simirians kunst.

Simirian-skolens symbol, hvor Silvias Baneblod udgør en central del.

Simirian-skolen

Opkaldt efter en af Timaras bedste smed, er Simirian-skolen kendt gennem hele Ros for sine mesterværker udi smedens kunst, lige fra våben, rustninger og endda smykker. At være udlært på Simirian-skolen ses som noget af et statussymbol, for har skolen anerkendt en elver, har han eller hun mindst talt enormt potentiale og besidder meget talent. Ved en bestået smedeproe gennemgår smeden et ritual, hvor smeden ligger sin hånd på skolens klenodie, nemlig det ypperste elversværd, der nogensinde er blevet skabt af Simirian. Sværdet hedder "Silvias Baneblod". Silvias Baneblod er så vigtig en del af skolens historie og traditioner, at det er en del af skolens symbol. Oftest er sværdet afbilledet med et skjold og olivengrene – det er den mest simple udgave af symbolet. I mere formel sammenhæng, afbilleder man udover førnævnte også dyr og skriftruller, og selvfølgelig varierer detaljeringen fra sted- og lejlighedsvist.

Falkehjerte og De Bankende Falkehjerter

Skolen Falkehjerte har hovedsæde i Himna. Skolen uddanner deres elever med følgende ord som udgangspunkt: *Stolthed, tålmodighed, årvågenhed, respekt, selvstændighed*. Falkehjerte uddanner potentielle medlemmer til De Bankende Falkehjerter. Skolens elever bærer ikke nogen uniform, men derimod et skråbånd med Falkehjerte-symbolet. De Bankende Falkehjerter består af flere omrejsende grupper, som beskytter Timara mod trusler fra øst, altså

Falkehjerte-symbolet som bæres Falkehjerte-elevenes skråbånd og De Bankende Falkehjerters uniformer.

bjergkæden. De kan kendes på deres grønne og gråbrune uniformer, som ligeså bærer Falkehjertesymbolet.

Kvien

Kvien er magiens by, og her ligger de magiske samfund for Lyranos og Valhjarna.

Her kommer alle elvere, som vil tage de første skridt ind i garkernes univers og mod gudernes visdom.

Kvien er kendt for sine mange storslåede bibliotekstårne, som rejser sig højt mod himlen, hvor elverne har samlet alle historier om både elvere og andre racer. Her sidder mange gamle elvere og studerer de gamle tekster og fungerer som rådgivere for alle som søger råd. Kvien er også byen som elvere tager til for at lære at rite, samt at få lavet magiske våben og genstande.

Barkeavik

Barkeavik er kendt for sine bådebyggere og for den livlige handel med varer fra verden uden for Timara.

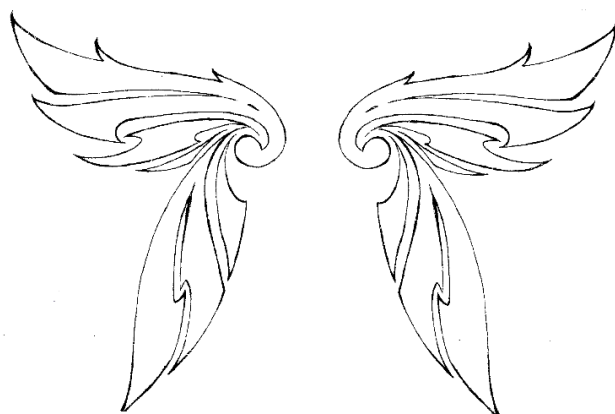
Hovedsædet for De Vilde Svaner er at finde i byen. Denne orden varetager elvernes sikkerhed når de rejser ind og ud af Timara, og er i konstant alarmberedskab for at kunne modstå et eventuelt angreb fra andre racer. Byen er mindre storslået end Himna og Kvien, men arkitekturen er stadig smuk.

Svanesang og De Vilde Svaner

Skolen, Svanesang, har hovedkvarter i Barkeavik, for i modsætning til Falkesang, så uddanner Svanesang potentielle Vilde Svaner, hvis job er at bevogte kysten og floden. Svanesang uddanner deres elever med følgende ord som udgangspunkt:

Perfektionisme, ære, fællesskab, frygtløshed, samarbejde.

Svanesang-elever er kendt for deres marineblå uniformer, der bærer De Vilde Svaners symbol. De Vilde Svaner er derimod kendt for deres kridhvite beklædning og hvide ansigtssymboler. Da de begår sig ved kysten og ude på Hafnia, er Vilde Svaner ikke just kendt for tung udrustning som f.eks. ringbrynje, da det ikke er hensigtsmæssigt ude på floden, men de ses derimod ofte, eller altid ifølge historierne, i smukt udsmykkede læderrustninger.

De Vilde Svaners "vinger". Oftest vil dette symbol laves i blått eller hvidt.

Efeuet

Efeuet er beliggende i en tæt og ældgammel skov. Ingen ved hvor gammel skoven er, men i de dystre timer om aftenen siges det at skoven hvisker om fordums tid og fortæller om sagn og myter ingen har hørt om før. Skoven er nogle steder så tæt at man ikke kan række armen ud uden at støde på en stamme eller busk. Mange urtekogere rejser til skoven for at studere skovens mange vidundere. Skovelverne lever i utallige antal samfund som er spredt ud i skovens trækrone. De flotte træhuse og hytter er forbundet via gangbroer og platforme. På steder ses det at der er bebyggelse på skovbunden. De få store bygninger der eksisterer er templer til Valhjarnas ære. Disse templer er bygget af ældgamle træer som er dækket i slyngplanter som er vokset ud over og hænger ned i lianer med blomster, som blomstrer året rundt; det siges at dette sker fordi Valhjarnas ånd er så nær.

Folk fra nær og fjern fortæller historier fra Efeuet. Historier om, at dyr og elvere ikke er det eneste der lever i skovene omkring stedet. Der høres beretninger om alt lige fra feer til faune, og nogen siger endda at det er Hyrdens yndlingssted at opholde sig, de ikke er på en opgave, men ligesom alle historier, skal dette selvfølgelig tages med et gran salt.

Svanens Cirkel

Svanens Cirkel er Timaras nordligste civiliserede punkt. Stedet styres udelukkende af timarinske galdere og druider. De lever afsides fra resten af elversamfundet for bedre at kunne fordybe sig i naturen og dens kalden. Resten af Timara og Svanens Cirkel selv ser dem dog stadig som en del af befolkningen, om end mindre omdiskuteret end så meget andet. Medlemmerne af cirklen har til dagligt mål at tilgodese naturen omkring dem. Det gælder ikke kun i Timara, men i hele Ros. Derfor sender *Alqua*-rådet, som er et råd bestående af de mest vise og erfarne galdere og druider, ofte medlemmer af cirklen ud til resten af omverden. Dette sker enten med eller uden opfordring. Af og til sender rådet også spioner ud, for at tilse omverdens naturtilbedere.

Svanens Cirkel huser også et magisk fængsel. Siden der er så få historier fra Svanens Cirkel, for ikke at nævne omverdens vane med at lade dem være i fred, er det svært at sige, hvorfor nogen ender i lige netop dét fængsel.